

رايبن هوڊ

Ketabton.com

ليکوال: ليز آستين
ژباړن: شير نوري

رابین هوډ

لیز آستین

شیر نوری

رابین هوډ	کتاب
لیز آستین	لیکوال
شیر نوری	ژباړن
اول	چاپ
نا محدود	تعداد
شیر نوری	تایپ او خپرونه
	صفحې
وریا	بیه
۱۴۰۰ هـ ش / ۲۰۲۱ م	کال
shabirnoori_vip	برېښنایي خپرونه

لړ لیک

- 1..... د ژباړن خبرې
- 2..... سریزه
- 3..... رابین فیتزوت په (شیرود) ځنګل کې زیږیدلې
- 5..... د ناتینګام ولسوال رابین هوډ پیدا کړ
- 7..... د مریم کوڅې په کلیسا کې
- 8..... د پاچا هوسی
- 11..... رابین هوډ له کوچني جان سره گوري
- 13..... رابین هوډ د لي له ښاغلي ریچارډ سره مرسته کوي
- 15..... ښاغلی ریچارډ راهب ته پیسې ورکوي
- 16..... د ناتینګام ولسوال او اغلې ماریان
- 17..... د ولسوال لیدنه
- 19..... ماریان شیرود ځنګل ته لاړه
- 21..... رابین هوډ او کشیش ټک
- 23..... دوه راهبان او د سروزو کڅورې
- 25..... د لي ریچارډ بیا ځنګل ته راځي
- 26..... رابین هوډ او د سروزو غشی
- 28..... لوړ کشیش
- 30..... آخري کارنامه

د ژباړن خبرې

د لوی او بښوونکي خښتن تعالی په نامه!

د الله (ج) څخه ډیر زیات شکر گزاره یم، چې یو ځل بیا یې ما او زما قلم ته د علم او پوهې په ډگر کې د خدمت وس او توان راکړ. او د لوی رب العزت څخه د لا ډیر کار او خدمت کولو د توان غوښتونکی یم.

دا کتاب چې د (White Fang) کتاب په تعقیب وژباړه، او د کیسو او کتاب مینوالو ته چې ډالی کړ. دا کتاب له انګلیسي ژبې څخه پښتو ژبې ته په لومړي ځل وژباړل شو.

زه هیله لرم چې دا کتاب او د دې کتاب کیسې مو د خوښې وړ وگرځي، او له کیسو څخه یې یو څه زده کړی.

د دې کتاب په ژباړه کې د هر ډول خطا او سهوې څخه بښنه غواړم، او دا کتاب د کوم ادیب په واسطه نده کتل شوې، ممکنه ده چې د پښتو ګرامر او جمله بندي ته ډیر پام نه وي شوی پکې، خو هڅه شوې چې په عام فهمه او روانه ژبه ولیکل شي.

په دې کتاب کې د رابین هوډ (Robin Hood) او د هغه ملګرو په اړه کیسې لیکل شوي، دا کیسې د انګلستان هیواد له مشهورو کیسو څخه دي.

په دې کیسو کې د هغه غل په اړه ویل شوي چې د ښه انسان لقب یې لاس ته راوړی وو، آیا تاسې کوم غل ته د ښه انسان لقب ورکولی شئ؟ د ډیرو ځواب به (نه) وي.

بلکل همداسې ده نشو کولی چې یو غل ته د ښه انسان لقب ورکړو، خو دا هغه غل نده چې تاسو یې په اړه فکر کوئ. دا هغه غل وو چې د خلکو په زړونو کې یې ځای کړې وې، ځکه چې هغه د خلکو حق له بادارانو څخه اخیستو.

هغه د خلکو د حق لپاره له امیرانو غلا کوله، دا سمه ده چې د هغه کار سم نه وو خو هغه بله لاره نه درلوده. هغه د خپلو غریبو خلکو سره مرسته کوله.

تاسو کولی شئ د هغه نامتو کیسې په دې کتاب کې ولولئ او درس ترې واخلي.

د رابین هوډ کیسو ته پخیر راغلی.

په درناوي

شیر نوري

سریزه

خان گیمویل سړی د شیروډ ځنګل تر منځه تعقیب کړ. هلته، د پسرلي په لمر کې، هغه خپله لور ولیده. همدارنګه هغه د هغې په غیږ کې کوچنی ماشوم ولید. جوانا پورته خپل پلار ته وکتل او موسکا یې وکړه.

هغې وویل: دا رابین ده، ستا لمسی.

رابین هوډ په ځنګل کې زېږیدلې وو، او ځنګل د ډیر وخت لپاره د هغه کور وو. د هغه کیسه د سلګونه کاله پخوانې ده. په هغه وخت کې. په انګلستان کې، ډیری ساکسون خلک په کوچني کلي کې د نورمان بادارانو (له نارماندي څخه، اوس په فرانسه کې) په ځمکو کې ژوند کاوه. نورو خلکو د کلیسا په ځمکه کې ژوند کاوه. دغو کلیوالو ته ژوند سخت وو ځکه چې دوی مجبور وو چې کلیسا او ددوی بادارانو ته پیسې او ډوډۍ ورکړي.

نو د کلي خلکو مینه درلوده چې د رابین هوډ په اړه کیسې واورې. رابین هوډ زیږ کور وو، قوي او شجاع وو. هغه کارنامې خوبولې، او هغه د انګلستان تکره جنګیالی وو. هغه له امیرانو پیسې اخیستلې او د کلي غریبو خلکو ته یې ورکولې.

د رابین هوډ ډیرې نامتو کیسې په دې کتاب کې دي. دا د بنایسته اغلې ماریان، د ناتیګام حریص ولسوال، ښه پاچا ریچارد، او د هغه بد ورور شاهزاده جان په اړه دي.

ډیر هیوادونه د شجاعت او زیرکتیا په اړه کیسې لري. خو آیا رابین هوډ یوازې یوه کیسه ده؟ شاید رابین ریښتیا ژوند کړی، او شاید نه. هلته یو پاچا وو ریچارد هغه له (۱۱۸۹ تر ۱۱۹۹)م پورې پاچا وو. هغه انګلستان پرېښود او په بیت المقدس کې یې جنګ وکړ. کله چې هغه لرې وو، شاهزاده جان ډیر مهم سړی وو په انګلستان کې. بیا، کله چې ریچارد مړ شو، جان راتلونکې پاچا وو.

کیسو ویلي چې رابین هوډ د خپلو نفرو سره د شیروډ په ځنګل کې اوسیده. ناتیګام ښار ته نږدې. شیروډ ځنګل او ناتیګام په دوه سوه کیلو مترې کې د لندن شمال ته پراته دي. ډیری خلک هلته وایي چې رابین هوډ په ریښتیا هم ځنګل کې اوسیده.

رابین فیتزوت په (شیرود) ځنکله کې زیږیدلې

د رابین هوډ¹ کیسې ډیرې نامتو دي. ډیری خلک پوهیږي چې رابین د ساکسون² او نورمان³ په وختونو کې اوسیده. هغه له امیرانو غلا کوله او پیسې یې غریبو خلکو ته ورکولې. خو هر څوک نه پوهیدل چې هغه د امیرې کورنۍ راغلې. او ډیر خلک نه پوهیدل چې رابین هوډ نیمه-ساکسون او نیمه-نورمان وو.

کیسه د رابین هوډ د ساکسون نیکه سره پیل کېږي، ښاغلي جورج گیمویل⁴. گیمویل نورمان بادار ته نږدې اوسیده. دې بادار غوښتل چې د گیمویل کور او ځمکې ونیسي. د دوو سړیو جگړه وه، او نورمان بادار د گیمویل دوه زامن ووژل. د گیمویل ښځه هم مړه شوه.

خو ښاغلي جورج یوه ځوانه لور لا درلوده، جوانا⁵.

گیمویل جوانا ته وویل: زه زوی نه لرم، نو زه به تاته در زده کړم چې څنګه په توره جنګ وکړي، کمان او غشي سره.

پنځه کاله وروسته، جوانا ۱۹ کلنه او ډیره ښایسته وه. یوه ورځ، یوه ځوان ښاغلي جورج سره ولیدل. د هغه نوم ویلیام فیتزوت⁶ وو، او هغه یو نورمان وو.

هغه خبرې شروع کړې: ښاغلي جورج، زه ستا لور سره مینه لرم. زه هیله مند یم چې هغه هم زما سره مینه ولري. زه غواړم چې هغې سره واده وکړم. زه پیسې او ځمکه لرم...

خو ښاغلي جورج ډیر په غوسه وو.

هغه ځواب ورکړ: هیڅکله! زما لور به هیڅکله له تا سره واده ونکړي. زما له ځمکې ووځه. بیا دلته رانشې کنه مړ به دې کړم!

جوانا دغه ځوان سره مینه درلوده. نو هغې کوشش کاوه چې د خپل پلار سره خبرې وکړي، خو هغه نه غوښتل چې غوږ ورته ونیسي.

هغه چیغه کړه: خپلې کوټې ته لاړه شه! زه نه غواړم د هغه سړي نوم بیا واوړم.

هغه شپه، ویلیام بیا د ښاغلي جورج کور ته راغی. هغه د جوانا د ورسۍ لاندې ودرید او غږ یې ورته وکړ. جوانا ځیني کالي را واخیستل او په خاموشۍ له کوره ووته.

¹ Robin Hood

² Saxon

³ Norman

⁴ George Gamwell

⁵ Joanna

⁶ William Fitzooth

ویلیام د هغې لاس ونيو. هغه وپوښتل: آیا ته به ما سره راشې او واده به وکړې؟ مونږ زما په کور کې نشو اوسیدلی ځکه چې ستا د پلار نفر به هلته ستا لپاره راشي. نو مونږ به شنه ځنگل کې اووسو.

جوانا په خپګان وویل: زه مې د پلار په اړه بښنه غواړم، خو زه تا سره مینه لرم. زه پوهیږم ته ښه سړی یې. زه به تا سره واده وکړم.

په سهار کې، ښاغلی جورج ناوخته وینښ شو. هغه خپلو نفرو ته غږ کړ، لور مې چیرته ده؟ زه غواړم هغې سره خبرې وکړم.

خو جوانا اوس هلته په کور کې نه وه.

ښاغلی جورج ډیر غوسه او خپه وو.

هغه فکر وکړ: زه اوس کورنۍ نه لرم.

یوه ورځ په آپریل کې، یو کال وروسته، یو سړی کور ته راغلو.

هغه وویل: ستا لور زه دلته راولیرلم، هغه له تا غواړي چې راشې او هغه وگورې.

ښاغلي جورج سړی د شېرووډ¹ ځنگل تر منځ تعقیب کړ. هلته، د پسرلي په لمر کې، هغه خپله لور ولیده. همدارنگه هغه یو وړوکی ماشوم د هغې په غیږ کې ولید. جوانا پورته خپل پلار ته وکتل او موسکا یې وکړه.

هغې وویل: دا رابین دې، ستا لمسی.

هغې ماشوم خپل پلار ته ورکړ. ښاغلي جورج غوښتل چې جدي اووسي، خو هغه ډیر خوشحاله وو د خپل لمسي سره چې په غیږ کې یې وو.

هغه وویل: رابین؟ آیا دا ستا نوم دی؟ ښه، کوچنې رابین، ما غوښتل چې ستا پلار ووژنم خو اوس ممکنه نده. مهرباني وکړه، لورې، د خپل خاوند سره راشه او زما ځنگ ته اووسه. راځه تیر هیږ کړه.

جوانا وویل: مونږ به راشو او تا سره به نږدې اووسو، پلاره، خو زه به کله، کله زوې ځنگل ته راوړم. زه به هغه ته درس ورکړم چې په ورځ او شپه کې ځنگه ځنگل کې خپله لار پیدا کړي. هغه به زده کړي چې ځنگه غشی او کمان جوړ کړي، او د ځنگل حیوانات ونیسي. هغه به اور جوړ کړي او غوښه پخه کړي. ځنگل به همیشه د هغه دوهم کور وي.

¹ Sherwood

د ناتیښگام ولسوال رابین هوډ پیدا کړ

د رابین نیکه مړ شو، بیا، د هغه مور او پلار مړه شول. وروسته له ۲۵ کلونو، رابین د گیمویل¹ او لوکسلی² مالک شو، او د هغه پلارني کور کې اوسیده، د لوکسلي کور. د کلیوالو رابین فیتزوت خوښیده.

دوي ویل: هغه یو ښه سړی دی، هیڅ سړی، ښځه یا ماشوم وړي ندي پاتې د رابین په لوکسلي ځمکه کې. ټول مشران مهربانه نه وو. خراب یو یې د ناتیښگام حریص ولسوال وو. ولسوال ټول شیان له کلیوالو واخیستل، او کله، کله دا غریب خلک ډیر وړي وو. رابین په ډیر پام سره د ولسوال کیسو ته غور نیولی وو. هغه ډیرو غریبو کورنیو ته کالي او ډوډۍ ولیرله.

په دې وخت کې، خلکو شروع کړه چې د غله په اړه کیسې ووايي. دوي هغه ته رابین هوډ ویل. دوي ویل: ولیوال سخت سړی دی، هغه او د هغه امیرو ملگرو هر څه له مونږ واخیستل. خو اوس شجاع رابین هوډ او د هغه نفر د امیرانو څخه غلا کوي او غریبو کلیوالو ته پیسې ورکوي! په هغو ورځو کې، د شمال لوی سرک د شیروډ ځنګل څخه تیر شوی وو. د رابین هوډ نفرو کله، کله امیران په دې ځنګل کې درول، او د دوي پیسې یې اخیستلې. ځیني وخت د شاهزاده جان³ نفر هم لدې سرک تیریدل. نو رابین هوډ د دوي څخه هم غلا کوله.

شاهزاده جان ولسوال ته وویل: دا ځنګل ستا په ځمکه کې دی، ولې ته نشي کولی دغه غله ونیسي او ووژي؟ ولسوال ځواب ورکړ: دا ډیره اسانه نده، د کلي خلک نه غواړي ماته څه ووايي. دوي یوازې وايي چې غله په شیروډ ځنګل او ځنډو کې اوسي. خو دوي ډیر پوهیږي او کم وايي. زه پلان لرم چې ددې رابین هوډ په اړه زیاد پوه شم. شاهزاده وپوښتل: ستا پلان څه دي؟

ولسوال ځواب ورکړ: دغه دي، د لوکسلي رابین د شیروډ ځنګل څنګ ته اوسېږي. شپې ته به د لوکسلي په کور کې غټ جشن وي. زه پوهیږم چې هغه فیتزوت به د کلي خلک خپلې ځمکې ته دعوت کوي. نو زه به خپل یو نفر ورولیږم. هغه کولی شي چې د کلي جامې واغوندي او د (ښه) رابین هوډ په اړه به پوښتنه وکړي، (د خلکو ملگری). کله چې زه ددې رابین په اړه ډیر پوه شم، زه کولی شم هغه ونیسم.

¹ Gamwell
² Locksley
³ Prince John

هغه ماښام، هلته ډیر خلک ول د لوکسلي په کور کې. هلته ډوډۍ او خښاک وو د کلیوالو لپاره، او هلته نڅاوې او سندرې وې. ټول ډیر خوشحاله وو. او رابین خوشحال ترین شخص وو هلته، ځکه چې هغه او مینه ناکې اغلې ماریان فیتزوالتر¹ بله ورځ ته د واده پلان درلود.

د ولسوال نفر خپل څنگ ته یو کلیوال ته مخ واړوه.

هغه وویل: زه ډیر ځله د رابین هوډ نوم اورم، هغه څوک ده؟ آیا هغه دلته نږدې اوسیري؟

سړي وخنډل: ته هغه نه پیژني، ملگریه؟ رابین فیتزوت په اصل کې رابین هوډ دی!

د ولسوال نفر په بیره له لوکسلي کور څخه ووت او خپل مشر ته ورغې.

ولسوال وویل: دا له دې بهتره ده چې ما یې هیله درلوده، سباته، د مریم کوڅې په کلیسا کې رابین فیتزوت به له اغلې ماریان سره واده وکړي. خو زما نفر به هغه ودروي او زما خواته به یې راوړي. شهزاده جان به هغه ووژني او د فیتزوت پیسې او ځمکه به ماته راکړي. زه فکر کوم چې د ماریان کورنۍ هم امیره ده. هغه به له رابین سره واده ونکړي، نو شاید زه له هغې سره واده وکړم. هو، سبا به زما لپاره یوه ښه ورځ وي!

---

¹ Marian Fitzwalter

د مریم کوڅې په کلیسا کې

د سهار په لس بجو کې، رابین فیتزوت او اغلې ماریان د مریم کوڅې په کلیسا کې د راهب مخې ته ولاړ ول. اغلې ماریان یو څو کاله له رابین څخه ځوانه وه، او ډیره مینه ناکه وه. هغې سپینې جامې اغوستې وې، او د هغې د اوږدو وینښتانو رنګ د ځنګل د ونو خزان په څیر وو.

راهب په خبرو شروع وکړه.

هغه شروع کړه: د لوکسلي رابین، آیا ته...

یو چا د کلیسا له شاغیر کې: ودریږې! رابین مخ واړوه. هغه د نائینګام ولسوال وو. د هغه شاته شل نفر د تیر او کمان سره وو.

ولسوال په لوړ غږ وویل: زما ښاغلی راهب، دا سړی به له ماسره راځي. هغه غل دې، رابین هوډ! بیا هغه خپلو نفرو ته مخ واړوه. او وې پوښتل: ولې تاسې انتظار یاست؟ هغه ونیسې!

رابین ځواب ورکړ: هو، زه رابین هوډ یم، خو ته به ما ونه نیسې. په څیر سره د کلیسا شاوخوا وګوره، ولسواله، ته زما نفر نه ګوري؟

ولسوال ۳۰ ډیر لوړ، قوي نفر ولیدل. راهب ډیر په غوسه او ډار شوې وو. هغه چیغه کړه: تاسو څه کوې؟ آیا تاسې په کلیسا کې جنګ کوې؟

ولسوال یو ځل بیا وویل: دا سړی باید له ما سره لاړ شي، توره دې ماته راکړه، رابین هوډ، او په خاموشې راشه. دا ښه راهب له تا څخه نه غواړي چې جنګ وکړې!

رابین په ورو د ولسوال خواته لاړ.

هغه وویل: دغه ده واخله، زما مشره، - ولسوال یې د تورې په شا سره سخت وواهه. ولسوال شاته وغورځید.

رابین چیغه کړه: د باندې ووځئ! ټول د باندې ووځئ.

د هغه نفرو د ولسوال نفر د دروازې په لور ټیله کړل. د کلیسا د باندې غټه جګړه وشوه.

رابین ماریان ته په تیزه خبرې کولې.

هغه ویل: مونږ کولی شو چې نن جنګ وکړو او وګټو، خو اوس ولسوال زما په نوم پوهیږي، او زه نشم کولی لوکسلي کور ته وګرځم. زما لپاره انتظار وکړه، زما مینې. ریچارډ پاچا به بیا انګلستان ته راشي - هغه به د حریص ولسوال او ملګرو په اړه واورې. خو اوس به زه د شیروډ ځنګل رابین هوډ شم نه د لوکسلي رابین. زه به هیڅکله ښځې ته ضرر ونه رسوم، یا ماشوم او غریب سړي ته. خو امیر او حریص سړی به ویریري چې زما په ځنګل کې قدم کیږدي!

د پاچا هوسی

په کلیسا کې د جنگ وروسته، د ناتینگام ولسوال¹ د شاهزاده جان څخه د رابین فیتزوت د ځمکو غوښتنه وکړه. شاهزاده هغه ځمکې د ډیرو پیسو او طلا په بدل څرخې کړې. البته، دې حریص ولسوال، غوښتل چې خپلې پیسې زر تر زره تر لاسه کړي. نو هغه غریب کلیوال مجبورول چې د مخکې څخه ډیرې روپۍ ولسوال ته ورکړي. د رابین په ځمکه کې کلیوال هم مجبور ول چې پیسې ورکړي. د دوی نوی مشر، ولسوال، یو ډیر سخت سړی وو.

یو ددې کلیوالو څخه فارنس فیلډ² وو. هغه شیروډ ته ډیر نږدې وو، او کلیوال ډیر وخت دې ځنگل ته تلل. هلته دوی واړه حیوانات او مرغۍ د شپې ډوډۍ لپاره نیول. د دوی لومړی لیدنه له فرانسی فیلډ څخه، ولسوال او د هغه نفرو له هغوی څخه پیسې او ډوډۍ واخیسته. دوی یو سپین ږیری په دې ځنگل کې ولید، چې یوه مړه هوسی یې شاته نیولې وه. په هغه ماښام، ولسوال کلیوال راوغوښتل. بیا یې نفرو سپین ږیری او هوسی راوسته.

ولسوال په لوړ غږ وویل: ښه غور ونیسئ! تاسو پوهیږئ چې په ځنگل کې هوسی د پاچا هوسی ده. پاچا او د هغه مشران کولی شي چې هغه ونیسي او مړه کړي – تاسو نشي کولی. دغه ماښام، زه به تاسو ته دا خبره در یاد کړم! ولسوال خلکو ته وکتل او موسکا یې وکړه. هیچا خبرې ونه کړې. بیا هغه سپین ږیری ته مخ واړوه.

ولسوال په سره پوښتنه وکړه: سپین ږیری، نوم د څه دې؟

سړي په ډار سره ځواب ورکړ: زما مشره، زه..زه..زه میچ ځنگلي سړی یم.

ولسوال وویل: ښه، میچ ځنگلي سړی، تا د پاچا هوسی وژلې. ته به ماته څومره پیسې راکړې ددې لپاره؟

غریب میچ وویل: زما مشره، ته پوهیږې چې زه تاته څه نشم درکولی! تا..تا زموږ ټولې روپۍ واخیستې... او زموږ ډوډۍ. ما هوسی پیدا کړه، خو هغه مړه وه. ما هغه نده وژلې!

ولسوال وویل: سپین ږیری، زه ستا کیسو ته لیواله نه یم، ته ماته پیسې نه شي راکولی؟ ډیر ښه، بیا نو ته به ماته خپل ژوند راکړې!

هغه خپل یو نفر ته مخ واړوه. او وې ویل: دا غل ووژنی، او کور یې ختم کړئ! دا به د فرنس فیلډ خلکو ته ښه درس وي!

د ولسوال نفر خپله توره واخیسته، او میچ یې په گوندو کړ. کلیوالو د سپین ږیری ځنگلي سړي سره هیڅ مرسته ونه کړه ځکه دوی ډیر ډار شوي وو. خو میچ غږ وکړ: نه! ما مړ کړئ، خو زما کور مه وړانوی! هغه زما د زوی کور هم دې، او هغه تاسو ته ضرر ندې رسولی. هغه هوسی نده اخیستی. لطفاً، صبر وکړی...! میچ خپلې سترګې ځنگل ته واړولې. او فکر یې وکړ: اوه، رابین هوډ، ته اوس چیرته یې؟ یوازې ته له ما سره مرسته کولی شي.

د ولسوال نفر وویل: نو ته زوی هم لرې؟ ښه، هغه به په کور کې وي چې مونږ کور وړانوی!

هغه په لوړ غږ وخنډل، خو ولسوال په څیر سره ځنگلي سړي ته وکتل.

¹ Sheriff of Nottingham

² Fransfield

هغه غبرګون: صبر وکړئ! زه فکر کوم چې دا سړی په څه پوهیږي! سپین ږیریه، ولې ته ځنګل ته گوري؟ آیا ته فکر کوې چې رابین هوډ به له تا سره مرسته وکړي؟ آیا ته د هغه په اړه په څه پوهیږي؟ ماته ووايه، نو شاید زه تا مړ نه کړم! میچ په تیزی ځواب ورکړ: زه به تا رابین هوډ ته ورولم! زه کولی شم چې د هغه کور ته چې په ځنګل کې دی تا ورولم. دغه لاره ده! ما پسې راشئ!

د ولسوال نفر هغه پورته کړ، او میچ ورو د ځنګل په طرف روان شو. بیا هغه ناڅاپه په ډیرې تیزی سره منډه کړه.

ولسوال چیغه کړه: هغه ونیسی!

میچ د ځنګل منځ ته نږدې شوی وو، خو د ولسوال نفرو زرخپل غشي را وباسل. د دوې غشو هغه وویشت، او میچ په ځمکه ولوید. د هغه خلاصو سترگو آسمان ته کتل.

ولسوال په غوسه وویل: ما وویل (هغه ونیسی)، نه چې (هغه مړ کړئ). اوس سړی مړ شو، هغه نشي کولی مونږ ته څه ووايي. هغه کلیوالو ته بیا وکتل. شاید تاسو څخه یو نفر ماته ووايي چې د هغو غلو کور په ځنګل کې چیرته دی؟ زه به تاسو ته ډیرې پیسې درکړم!

خو هیچا ولسوال ته د رابین هوډ په اړه څه ونه ویل.

ولسوال اوس ډیر په غوسه وو.

هغه خپلو نفرو ته وویل: دا زمونږ لپاره لویه خبره نده، د ځنګلي سړي کور وران کړئ، او مونږ به لاړ شو.

هغه په اخري ځل کلیوالو ته بیا راتاو شو. بل نفر به هم د هوسی سره مړ شي – خو دومره زرنه. دا په یاد ولرئ! وروسته په ماښام کې، کلیوالو ځنګلي سړی د کلي منځ ته راوړ. د ځنګلي سړي ځوان زوی هم د خپل پلار کور مخې ته ولاړ وو. هلته اوس هیڅ هم نه وو پاتې.

کلیوالو هلک ته وویل: مونږ ډیره بېښنه غواړو، مونږ هیڅ هم ونه کړای شول. ډیر مه خپه کیره – ستا پلار په شجاعت مړ شو!

بیا یو کوچنی شری د تیر او کمان سره د دوي شاته کلي ته په خاموشی داخل شو.

کلیوالو وویل: هغه ویل سکارلیټ¹ دی، د رابین هوډ نفر دی!

ویل سکارلیټ خپل کمان په ځمکه کیښود، او خپل لاس یې د هلک پر سر کیښود.

هغه وویل: رابین پوهیده چې ولسوال دلته دی، هغه زه مرستې ته راولیږلم، خو ما ډیره ناوخته کړه! دا سړی څوک وو؟ آیا هغه ستا پلار وو؟

ځوان هلک په خپګان ځواب ورکړ: هو، هغه زما پلار وو، اوس زه هیڅ کورنی نه لرم – او کور هم نه لرم! هغه ویل سکارلیټ ته مخ واړوه. او په ژړا شو: اوه، لطفاً، ما له ځان سره بوځه! زما پلار ماته د ځنګل په اړه ډیر څه رابښودلي. تاسو هم ماته درس راکولی شې چې جنګیالی اوسم! زه غواړم چې د رابین هوډ نفر شم. زه غواړم ولسوال سره جګړه وکړم – او له شاهزاده جان سره هم.

ویل وویل: ته ډیر ځوان یې، شاید، کله چې ته لوې شې بیا...

¹ Will Scarlet

هلک وویل: زه ځوان نه یم، زه ۱۴ کلن یم، زه کوچنی یم، خوزه قوی یم. زه زرده کړه کولی شم. زه دلته هیڅ نه لرم. لطفاً ما د ځان سره بوځه.

نو ویل سکارلیټ ځوان میچ رابین هوډ ته وروست.

په هغه کال، ډیر ځوانان ځنگل ته راغلل. دوی ټولو د ولسوال او نفرو په اړه ډیرې کیسې لرلې. رابین او ویل سکارلیټ دوی ته ور زده کړل چې څنگه توره او غشی استعمال کړي. خو میچ، د ځنگلي زوې، همیشه د رابین یو له بڼه او شجاع نفرو څخه وو.

رابین هوډ له کوچني جان سره گوري

Our drink is strong, our food is good

Come in and drink with Robin Hood.

When Robin Hood is not at home

Come in and drink with little John.

(An old drinking song)

(یوه پخواني د څښاک سندره)

د کلیسا د جنگ څخه وروسته به لومړیو هفتو او میاشتو کې، رابین او د هغه نفرو سخت کار کاوه. دوي وني پرې کړې او د ځنگل په مرکز کې یې کورونه جوړ کړل. دوي د لرگیو څخه غشي جوړ کړل او هوسی څخه ډوډۍ. دوي له کلیوالو ډوډۍ او شیدې اخیستې.

ځیني وخت رابین خوشبول چې خپل نفر پریري، او د کارنامو لپاره لار شي. د مني په یو ښه سهار کې، هغه او د هغه ملگری ویل سکارلیټ وخته وینن شول.

رابین وویل: دا یوه ښایسته ورځ ده، زه فکر کوم چې د قدم وهلو لپاره به سیند ته لار شم. آیا ته له ما سره ځي؟ ویل ځواب ورکړ: زه غواړم چې نوي غشي د خپل کمان لپاره جوړ کړم، خو زه به تا د پل څنگته په غرمه کې وگورم. نو رابین ویل پرېښود او په گړندیو قدمونو د کوچني پل او سیند په طرف روان شو. رابین د پل په منځ کې ودرید، او پورته ونو طرف ته یې وکتل.

هغه فکر کوه: د مینې رنگونه ښایسته دي، بیا هغه لاندې اوبو ته وکتل. هغه فکر کوه: زه به یو ماهي د غرې لپاره ونیسم، ویل او زه کولی شو چې اور جوړ کړو. زه لږه ډوډۍ لرم، او هلته په ونو کې میوه شته. مونږ به ډیر ښه خوراک وکړو. آه، دا ډیر ښه ژوند دی!

ناڅاپه چا د هغه شاته وویل: ښه، کوچني سرپه! آیا ته ټوله ورځ دلته دریرې؟ زما له لارې لرې شه! رابین مخ واړوه. د خبرو والا یو غټ سړی وو، تفریباً دوه متره لوړ. هغه فکر وکړ: اوس دا به یو په زړه پورې کارنامه وي، هغه سړی ډیر قوي وو. آیا زه کولی شم هغه سره جنگ وکړم – او وگتم؟ هغه له پل څخه ونه خورید. هغه غټ سړي ته وویل: زه دلته اول راوړسیدم، نو ته مجبور یې چې انتظار وکړې. زه فکر کوم چې زه به یو څه ماهیان ونیسم. بیا، شاید، زه ستا له لارې لرې شم.

غټ سړی د پل په سر روان شو.

هغه وویل: زه به صبر ونه کړم! او ته به ماهیان نه نیسي، ته به جنگ کوې!

دوي هلته جنگ وکړ، د پل په منځ کې. رابین نشو کولی چې وگتي. هغه وروسته له یو یا دوه دقیقو پوه شو. سړی ډیر تیز نه وو خو هغه ډیر قوي وو. نو رابین زر د پلان فکر وکړ.

هغه د غټ سړي سر ته وکتل، او چیغه یې کړه: وگوره، د ولسوال نفر!

غټ سړي مخ واړوه. رابین زر هغه سړی پښې ته ډیر سخت وواهه. غټ سړی ډیر په غوسه وو – خو هغه ونه غورځید. هغه رابین ته لغته ورکړه، او رابین له پل څخه اوبو ته وغورځید.

غټ سړي وخنډل.

هغه وویل: ما جگړه وگټله، راشه، زه به تاسره مرسته وکړم.

هغه له پل څخه لاندې اوبو ته وکتل. خو رابین هلته نه وو.

سړي غږ کړ: ته چیرې یې؟ آیا ته ښه یې؟

رابین ناڅاپه له اوبو څخه راووت. هغه له پل څخه لرې وو.

رابین وخنډل: شاید تا جگړه گټلې وي، خو تا زه ونه نیولم!

هغه وچې ته راووت. بیا ویل سکارلیټ راورسید.

هغه وویل: څه پېښ شوي، رابینه؟ آیا دې نفر ته اوبو ته اچولی یې؟ هغه به اوس له ماسره جگړه کوي!

رابین وخنډل: نه! نه! راځی چې ملگري شو. نو ستا نوم څه دی، ملگریه؟ او ته زما په ځنگل کې څه کوې؟

غټ سړي ځواب ورکړ: ستا ځنگل؟ دا ستا ځنگل ندی! زه دلته راغلی يم چې شجاع رابین هوډ پیدا کړم. خو اول، زه فکر کوم، چې زه به تا یو ځل بیا اوبو ته واچوم!

رابین هوډ وویل: ملگریه، تا رابین هوډ پیدا کړ، او هغه د اوبو ته واچوه. لطفاً، بیا داسې ونه کړی!

سړي وپوښتل: څه! آیا ته ریښتیا رابین هوډ یې؟ زه ډیر خوشحاله يم. زما نوم کوچنی جان¹ دې او زه غواړم چې ستا نفر اوسم.

رابین وخنډل: (کوچنی) ستا لپاره ښه نوم دی، ځکه چې ته ډیر کوچنی یې – یوازې د یوې کوچنی ونې په شان! مونږ به همیشه تاته کوچنی جان وایو. راځه زموږ د ځنگل کورته، کوچنی جان!

¹ Little John

رابین هوډ د لی له بناغلي ریچارډ سره مرسته کوي

منی لاپرو او ژمی راغلو. یوه یخه خو لمړینه ورځ د جنوري په میاشت کې، یو سړی د لوی شمال سرک څخه په یو زور آس ورو راغی. د ځنگل په ونو واورې د ژمی لمر ته خلا کوله. خو سړي ځنگل ته نه کتل. هغه یوازې خپل مخ ته سرک ته کتل.

هغه ناڅاپه واوریدل: دا یو بنایسته سهار ده، ولې ته دومره خپه یې؟

ویل سکارلیټ له ځنگله راووت او د سرک په منځ کې ودرید. سړي پورته وکتل.

هغه وپوښتل: تاسو څوک یاست؟

ویل وویل: زما نوم ویل سکارلیټ دی، او زه د رابین هوډ نفر یم. آیا ته ډار شوی یې؟

سړي وویل: نه، زه نه یم ډار شوی، زه پوه یم چې رابین هوډ د غریبانو سره مرسته کوي. خو هغه له ما سره مرسته نشي کولی.

ویل سکارلیټ وخنډل:

شاید مونږ تاسو سره مرسته وکړای شو، او شاید ونه کړای شو. رابین هوډ او نفر یې خطرناک کارونه خوښوي. راشه او زمونږ سره خوراک وکړه! مونږ ته خپل مشکل ووايه!

نو ویل سکارلیټ سړی رابین هوډ ته بوتلو. لومړی، دوي هغه ته ډوډۍ او څښاک ورکړل. هغه ډیر وړی وو.

سړي وویل: تاسو په خپل ځنگل کې ښه خوراک کوې، تاسو د پاچا په څیر خوراک کوې – شاید بهتر له هغه! مننه له دې ښې ډوډۍ څخه.

بیا هغه ودرید.

رابین وویل: صبر وکړه، آیا ته مونږ ته یو څه ستا د ماښام ډوډۍ په بیه نه راکوې؟ له کمو سروزرو سره زه کولی شم چې ډیرو غریبو کورنیو سره مرسته وکړم.

بیا سړي د لږ وخت لپاره څه ونه ویل.

بیا هغه وویل: زه زما په کڅوړه کې سره زر لرم – شپږ سوه پونډه! خو زه هغه تاسو ته نشم درکولی. زه د مریم کوڅې کلیسا ته ځم. دا پیسې د راهب لپاره دي.

ویل وویل: هغه ډیرې روپۍ دي، او کلیسا ډیرې روپۍ لري.

سړي وویل: هغه زما مشکل دی، راهب ډیر غواړي – پنځه سوه پونډه – او زه هغه ته سړ کال نشم ورکولی. شاید هغه بل کال ته منتظر شي، خو زه فکر نه کوم. زه فکر کوم چې هغه زما ځمکې وغواړي – او زما کور هم.

رابین وویل: هو، راهب حریص سړی دی. مونږ ته خپل نوم ووايه، ملگریه، او مونږ ته خپله کیسه هم ووايه. شاید مونږ تاسو سره مرسته وکړای شو.

نو سړي خپله کیسه وویل. د هغه نوم د لي ریچارد¹ وو، او د هغه زوی یو نفر به جگړه کې وژلی وو. شوی مړ شو، او د ناتینگام ولسوال هلک ترې نیولی وو.

رابین وویل: آه، ولسوال، بل حریص سړی! آیا هغه د پیسو غوښتنه وکړه؟

د لي ریچارد ځواب ورکړ: ته هغه ښه پیژنې، هغه وویل، (ماته زر پونډه راکړه کله زوی به دې ووژنو!) زه یو پیسه داره سړی نه يم، خو د مریم کلیسا راهب زما پیسې ورکړې. دا تیر کال پېښ شول. اوس زه مجبور يم چې راهب ته پیسې ورکړم. هغه یو زرو او سل پونډه غواړي – او زه یوازې هغه ته شپږ سوه پونډه ورکولی شم.

رابین وخنډل: زه کولی شم تاسو ته پیسې درکړم. خو اول، راځه یو څه وکړو... شاید ښه راهب بد سړی نه وي. هغه ته ووايه چې ته پیسې نه لرې. له هغه وغواړه چې تا سره مرسته وکړي. له هغه وغواړه چې بل کال ته په تمه شي!

بیا رابین خپلو نفرو ته مخ واړوه.

څوک ددې سړي سره ځي او د راهب ځواب اوري؟

کوچني جان وویل: زه به د هغه سره لاړ شم، زه یوې کارنامې ته چمتو يم!

---

¹ Richard of Lee

ښاغلی ریچارد راهب ته پیسې ورکوي

په بله ورځ دولس بجې، د مریم کلیسا راهب په خپله ښایسته کوټه کې ناست وو. او هلته په میز باندې د سرورزو کڅوړې وې. هغه ورسې ته لارو اوباندې یې وکتل.

هغه فکر وکړ: ما چې وکتل، د لې ریچارد په سم وخت کې هلته ولاړ وو، خو د هغه جامې زړې دي، او د هغه آس زور وو. ښه! زه فکر کوم چې زما ملگری، ولسوال، سم وو. ښاغلی ریچارد زما یو زرو او سل پونډه نښي راکولی. نو دغه ماښام، زه به د هغه د کور او ځمکو صاحب شم!

خو د قیقي وروسته، ښاغلی ریچارد او کوچنی جان کوټې ته ننوتل.

راهب وویل: ښه، ته دلته په سم وخت کې راغلې. آیا تا زما پیسې راوړي؟

ښاغلی ریچارد شروع کړه: زما مشر راهبه، ته د کلیسا مشر یې. زه هیله لرم چې ته مهربانه اوسې. راتلونکی کال... راهب چیغه کړه: بس! د نور وخت لپاره غوښتنه مکوه! زه خپلې پیسې اوس غواړم ماته یو زرو او سل پونډه راکړه، یا ستا کور او ځمکې به زما کیري نن ماښام!

بیا ښاغلی ریچارد د سرورزو شپږ کڅوړې د راهب په میز کېښودې. او هغه په خاموشۍ وویل: دلته شپږ سوه پونډه شته دي، زما مشر، په هره کڅوړه کې سل پونډه دي. دا زما لپاره ډیرې پیسې دي. راتلونکی کال زه هیله مند یم... راهب بیا چیغه کړه: راتلونکی کال، یا راتلونکې میاشت، یا راتلونکې هفته نه! زه خپلې ټولې پیسې نن غواړم! آیا ته زما پیسې لرې - هو یا نه؟

بیا کوچنی جان پنځه کڅوړې په میز کېښودې.

هغه وویل: دلته دي، زما مشر، پنځه سوه نور پونډه. دا ښه سړی او د هغه کورنۍ به نن شپه په آرامه خوب وکړي.

راهب پیسو ته وکتل، او بیا یې کوچنی جان ته وکتل. د راهب مخ سور شو. هغه خپله خوله خلاصه کړه بیا یې بنده کړه. هغه به څه ویلي وای؟

وروسته، په ځنګل کې، کوچنی جان ټوله کیسه رابین هوډ او د هغه نفرو ته وویل.

کوچنی جان وویل: د راهب مخ ډیر په زړه پورې وو، هغه په غوسه وو، خو هغه مجبور وو چې پیسې واخلي!

دوي ډیر وخنډل، خو رابین وویل:

دا یوه ښه کارنامه وه. خو راهب به ولسوال ته ووايي، او ولسوال به هم غوسه شي. دوي خطرناک خلک دي. ښاغلی ریچارد باید ډیر احتیاط وکړي.

د ناتینگام ولسوال او اغلی ماریان

هر کال په اوږي کې، د ماریان پلار یو غټ جشن نیولو. مشران او مشرانې او د کلي خلک راتلل. دوي خورل او خښل. سړکال، د ناتینگام ولسوال هم راغلی وو، د خپلو پنځه سوه نفرو سره. هغه ماریان ته په ځیرکتل.

هغه فکر کاوه: هغه ډیره بڼایسته ده، او رابین هوډ د هغې سره مینه لري. زه پوهیږم چې هغه به نن راشي. بیا زما نفر کولی شي هغه ونیسي.

موسیقی شروع شوه او خلکو نڅا کوله. یو سړی ماریان ته ورغلو او د هغې سره یې خبرې کولې. هغې موسکا وکړه او خپل لاس یې ورکړ.

ولسوال پورته ودرید او خپلو نفرو ته یې په لور غږ وویل: هغه هلته دي! هغه رابین هوډ دی! هغه ونیسي!

د ولسوال نفرو خپلې توري راوباسلې او د نڅا کوونکو په لور روان شول. ناڅاپه لس نورو نڅا کوونکو خپلې توري راوباسلې. البته، دوي، د رابین هوډ نفر وو، او یوه لویه جگړه شروع شوه. د رابین نفر د ولسوال نفرو په پرتله بڼه جنګیالي وو. ماریان هم غوښتل چې جنګ وکړي، خو د هغې پلار هغه منع کړه.

ماریان، ته څه کوې؟ هغه توره لاندې کړېده! زه رابین په اړه خپه یم – بل هیڅوک به له تا سره واده ونه کړي. ته یوازې جنګ ته لیواله یې!

ولسوال د ماریان د پلار خبرې واوریدې او موسکا یې وکړه.

هغه فکر وکړ: اغلی ماریان په ریښتیا هم ډیره مینه ناکه ده، د هغې پلار غواړي چې هغې ته بل خاوند پیدا کړي؟ بڼه. زه به له هغې سره واده وکړم، بیا به هغه له ما سره مرسته وکړي چې رابین هوډ پیدا کړم.

د ولسوال لیډنه

په بله ورځ، ولسوال د ښاغلي فیتزوالتر¹ کور ته له ۲۰ آس سپرو نفرو سره ورسید. ښاغلي فیتزوالتر دوي له ورسې څخه ولیدل. هغه خوشحاله نه وو.

هغه خپلې لور ته وویل: هغه غواړي چې د پرون جگړې په اړه وغږیږي، او نږدې وو چې تا هم جنګ کړای وای! لطفاً خپلې کوټې ته لاړه شه. زه به له هغه سره خبرې وکړم.

ماریان وویل: پلاره، زه نه غواړم چې د ولسوال سره وغږیږم، خو زه به د دروازې څخه خبرې واورم!

ماریان کوټه پرېښوده، او یوه شیبه وروسته، ولسوال راننوت.

ښاغلي فیتزوالتر شروع کړه: زما مشر ولسواله، زه د پرون جگړې په اړه ښه غواړم، خو ستا نفرو...

ولسوال وویل: نه، نه، زه نه غواړم د هغه په اړه وغږیږم، هغه د فیتزوالتر په لاس کې لاس کیښود او موسک شو.

زه غواړم چې ستا د لور په اړه ستا سره وغږیږم، اغلی ماریان.

ښاغلي فیتزوالتر په ناخوښۍ کې وویل: آه، ماریان، ماریان ښه انجلی ده خو هغه همیشه زما خبرو ته غور نه ږدي.

شاید یوه ورځ یو خاوند...

ولسوال په موسکا وویل: او هو! ښه، زه په ښځې پسې گرځم، او زه غواړم ستاسو لور سره واده وکړم. زه یوه قوي

ښځه خوښوم – او ماریان هم ډیره ښایسته ده. زه به یو ښه خاوند اوسم. زه ځمکې لرم، پیسې – او مهم ملګري.

د ماریان پلار وویل: زما مشره، زه به څه ووايم؟ هغه اوس ډیر خپه وو. هغه په دې پوهیده – ماریان غواړي چې

د رابین سره واده وکړي نه د بل چا سره. ته ډیر مهربانه یې. زه به له ماریان سره خبرې وکړم خو...

ولسوال وویل: زه به سبا بیا راشم، په یاد ولره – شهزاده جان زما ښه ملګری دی. هغه به ستا ملګری هم شي.

په غور فکر وکړه!

هغه ماښام، ماریان او پلار یې د ډیر وخت لپاره خبرې وکړې د رابین، ولسوال او شهزاده جان په اړه.

د هغې پلار وویل: ماریان، ولې ته د ولسوال سره واده نه کوې؟ هغه مهم امیر دی، او هغه د شهزاده جان ملګری

دی. زه د شهزاده جان څخه ډاریم. لطفاً د ولسوال سره واده وکړه، او رابین فیتزوت هیر کړه.

ماریان د خپل پلار لاس ونیو. پلاره، زه ډیره ښه غواړم چې تاته مې ډیرې ستونزې راوړی. زه به د ولسوال سره

واده ونه کړم، خو هغه به په ما ډیر غوسه شي، نه په تا. واوره، زه به سبا وختي کور پرېږدم او زما تره سره به اووسم! ټولې

کوټې وګوره. ډیر په غوسه اووسه. بیا ولسوال به فکر وکړي چې ته په هیڅ نه یې خبر!

د هغې پلار وویل: ته سمه یې، ماریان، ته به یا د ولسوال سره واده کوې او یا له دې ځایه ځې. بیا نو زما د ورور

کور ته لاړه شه. خو څوک به له تا سره ځي؟

ماریان ځواب ورکړ: ښه کشیش ټک² به نن شپه دلته وي. هغه به له ما سره مرسته وکړي.

¹ Lord Fitzwalter

² Friar Tuck

د هغې پلار وویل: هغه چاغ کشیش؟ هغه عجیبه کشیش دې. هغه د راهبانو لپاره ښه جگړه کوله. خلک وایي چې د مریم کلیسا راهب له هغه څخه کرکه لري. او کشیش مجبور ده چې کلیسا پریري.

ماریان خواب ورکړ: کشیش ټک هغه راهب نه خوښوي ځکه چې هغه له کلیوالو ډیرې روپۍ اخلي، کشیش ټک وایي چې کلیسا باید له غریبانو سره مرسته وکړي.

د هغې پلار وویل: امم، راهب ډیر ښه ژوند کوي. هغه حریص سړی دی. کشیش ټک هم حریص دی – هغه له لسو نفرو څخه ډیر خوراک کوي! خو هغه ډیر شجاع او قوي سړی دی. هو، کشیش ټک سره لاره شه.

ماریان شیروډ ځنگل ته لاره

په بل سهار ډیر وخته، ماریان د هلکانو کالي او خولی واغوسته او کشیش ټک پي وینس کړ. ماریان خپل تیر او کمان را واخیستل. بیا دوي کور پریښود او په لوی شمال سرک باندې د ځنگل په لور روان شول.

وروسته له څو ساعتو، کشیش ناڅاپه له سرک ووت او د وني لاندې کیناست.

هغه وویل: لطفاً راځه چې بس پي کړو، زما اغلې، مونږ هیڅ ناسته نده کړې او زه ډیر وړی یم!

ماریان وخنډل.

هغې وویل: زه بېننه غواړم، ته سم پي، مونږ به اوس خوراک وکړو. همدلته اوسه. زه به خپل تیر او کمان را واخلم، او یو څو حیوانات به ونیسم. مونږ کولی شو دلته په ځنگل کې دوې ونیسو.

ماریان کشیش پریښود او د ځنگل د ونو په منځ کې په خاموشی روانه شوه. هغې یوه هوسی ولیده. په ډیرې خاموشی، هغې یو غشی را وباسو او په کمان کې پي کیښود.

د هغې شاته یو سړي وویل: هلکه، همدلته ودریره! بیا سړي په ډیر لور غبر خبرې وکړې. هوسی ټوپ واچوه او د ونو په منځ کې وتښتیده. ماریان ډیره په غوسه وه. هغې نفر ته مخ واړوه هو هغه غټه خولی اخوستې وه. هغې د هغه مخ ونه لیدو.

سړي وویل: ښه، هلکه، آیا ته نه پوهیږې چې د پاچا هوسی نشي خورلی؟ د ناتیڼکام ولسوال دوه نفره ووژل ځکه چې دوي د پاچا هوسی نیولې وه.

ماریان وویل: زه له ولسوال څخه نه ډاریم، او ستا څخه هم. اوس لار شه – یا جنگ وکړه!

سړي وخنډل: له تا سره جگړه وکړم؟ خو ته یوازې یو هلک پي! ښه، ته نیزه لرې او زه هم یوه لرم. زه به له تا سره جنگ وکړم – په یو لاس!

ماریان ښه جگړه وکړه. هغه قوي او تیزه وه. یوازې په یو لاس، سړي نشي کولی چې وکتې. هغې هغه څو ځله سر او ملا ته وواوه.

هغه وخنډل: بس، بس! ته ځوان پي، خو ته یو ښه جنگیالی پي. هغه خپله خولی لرې کړه. زه رابین هوډ یم. آیا ته به له ما سره لار شي، او زما نفر به شي؟

ماریان وویل: رابین! او خپله خولی پي هم لرې کړه. هغې خپل مینه ناک سره وپښتان شاته وغورځول.

رابین ځواب ورکړ: ماریان! ته دلته څه کوې، په ځنگل کې؟ آیا له تا سره څوک شته؟

ماریان وویل: زه له یو ملگري سره یم، کشیش ټک، او هغه ډیر وړی دی! هوسی د هغه لپاره وه. خو زه فکر کوم چې هغه به خوشحال شي چې د رابین هوډ په میز ډوډۍ وخوري.

هغه او رابین دواړه د کشیش ټک لپاره بیرته سرک ته لاړل. دوي هغه ته غږ وکړ خو چا ځواب ورنکړ.

ماریان وویل: بیچاره سړي! شاید هغه په ما پسې گرځي. شاید هغه فکر کړي وي چې د ولسوال نفرو زه نیولې

یم!

بيا هغې رابين ته د خپل پلار او ولسوال كيسه وكړه.

هغې وويل: رابينه، زه اوس كور ته نشم تللې، زه غواړم چې له تا سره دلته اووسم، په شپږوډ ځنگل كې. كشيښ
ټك به زمونږ واده وكړي. راځه چې هغه پيدا كړو. شايد هغه وغواړي چې له مونږ سره ژوند وكړي.

رابین هوډ او کشیش ټک

دوي په هغه ورځ کشیش ټک پیدا نکړ، نو ماریان له خپل تره سره پاتې شوه. هغه هره ورځ ځنگل ته راتلله. هغې رابین ته وویل: یو بل کشیش زما د تره په کور کې اوسېږي، خو هغه ضعیف سړی دی. هغه نه غواړي چې زمونږ واده وکړي ځکه چې هغه ډارېږي. او ولسوال به ما زما د تره په کور کې پیدا کړي. اوه، کشیش ټک چیرته دي؟ یوازې هغه زمونږ مرسته کولی شي.

بیا یوه ورځ، د ماریان او رابین د جنګ څخه یوه میاشت وروسته، ویل سکارلیټ دوي ته یوه په زړه پورې کیسه وکړه.

هغه وویل: د ریورډیل¹ د کلي خلک د یو چاغ کشیش په اړه خبرې کوي، دوي وایي چې هغه کلي ته یوه میاشت مخکې راغی. اوس هغه د سیند په غاړه اوسي. د یوې روپۍ لپاره، هغه خلک له سیند څخه د خپلې کیشتی په واسطه پورې کوي. کله چې غریب خلک پیسې نشي ورکولی، هغه دوي په خپل شاه باندې پورې کوي! خلک وایي چې هغه ښه ډوډۍ او جنګ خوبوي. زه فکر کوم، هغه ډیر عجیب کشیش دی.

ماریان وخنډل: او زه فکر کوم چې هغه کشیش ټک دی، رابینه، لطفاً ریورډیل ته لاړ شه او هغه بیرته راوله.

رابین او ویل سکارلیټ د ماریان سره د هغې تره کور ته لاړل او بیا د ځنگل له لارې د ریورډیل کلي ته لاړل.

رابین وویل: ویل، همدلته صبر وکړه، ماریان وویل چې کشیش قوي او شجاع سړی دی. زه به هغه آزمومیم!

بیا رابین د سیند په لور روان شو او شاوخوا یې وکتل. هغه د کشیش کوچنی کور ولیدو، او د هغه کیشتی.

هغه غږ کړ: ښه کشیشه، ته چیرته یې؟ آیا ته به ما په خپله کیشتی کې بوځي؟ زه پیسې لرم او تاته به یې درکړم.

کشیش ټک له کوره را ووت او په کشتی کې سپور شو. هغه زر د سیند خواته راغی.

کشیش وویل: ستا پیسې اول راته وښایه، بیا ته کولی شې چې کینې. هغه له کیشتی څخه وچې ځمکې ته توپ کړ او خپل لاسونه یې ونيول. رابین هغه ته یوه روپۍ ورکړه او دکشتی په لور روان شو. خو هغه سپور نشو. هغه کشتی ټپله کړه او کشتی ورو، ورو لږې شوه، د سیند له غاړې.

کشیش ټک چیغه کړه: احمق انسانه! ته څه کوي؟ رابین خپله توره راوباسله.

هغه وویل: کشیشه، اوس مونږ کشتی نه لرو، ما په خپله شا کړه او له سیند څخه مې پورې کړه شاید زه تا ونه

وژنم!

¹ River Dale

کشیش هیڅ ونه ویل. هغه د رابین توري ته وکتل او بیا اوبو ته ور داخل شو. رابین د هغه شاته ورتوپ کړ او دوي ورو، ورو د سیند منځ ته لاړل. بیا کشیش ناڅاپه ودرید، ودرید، او رابین یې اوبو ته گوزار کړ. کشیش ټک کولی شول چې د رابین څخه تیزه لامبو ووهي. هغه له اوبو ووت او غږ یې وکړ: دلته راشه، ملگریه، او له ما سره جنگ وکړه. زه توره نه لرم ځکه چې زه راهب یم. زه مې په دوو لاسونو نفر وژلی شم!

بیا ویل سکارلیټ له ځنگله د رابین له لسو نفرو سره را ووت. هغه غږ کړ: رابینه، آیا ته خووک شوې؟ رابین له سیند څخه را ووت. رابین وویل: کشیشه، اوس به ته څه کوې؟ آیا ته به له مونږ سره جگړه وکړې؟ کشیش ټک ځواب ورنکړ. هغه په زوره غږ کړ: هنټر! بایټر! دلته راشی، زما نفرو! دوه لوې سپي له ځنگله راووتل. کشیش ټک وویل: زما سپي او زه چمتو یو چې له تا سره جگړه وکړو! خو اول ماته ووايه چې، آیا ته رابین هوډ یې؟ رابین وویل: زه یم، اغلې ماریان زه راولیرلم. هغه بڼه ده – ته یو بڼه جنگیالی یې! آیا ته به راشي او په ځنگل کې ژوند وکړې؟ آیا ته به زمونږ کشیش شي؟ په بله ورځ، کشیش ټک د رابین او ماریان واده د رپورډیل په یوه وړه کلیسا کې وکړ. بیا هغه خپل د سیند د غاړې کور پرېښود. اوس هغه د رابین یو نفر ده.

دوه راهبان او د سروزر و کڅورې

بل ژمی راغې او لارو. هلته ډیره واوره په ځمکه نه وه او خلکو کولی شو چې د شمال لوی سرک استفاده کړي. رابین کوچنی جان او ویل سکارلیت ته وویل: یوه ورځ، د لی ریچارډ به د راهب پیسې مونږ ته راکړي، خو شاید مونږ وکړای شو چې پیسې د کلیسا څخه بیرته واخلو.

کوچنی جان ځواب ورکړ: رابینه، دا ښه پلان دی، زه به امیر راهب پیدا کړم او د ځنگل ډوډۍ ته به یې دعوت کړم. بیا هغه کولی شي مونږ ته پنځه سوه پونډه بیرته راکړي. دا زمونږ د ځنگل ښې هوسی، سپینه ډوډۍ او ښه شرابو ته گران ندي!

په بل ماښام، کوچنی جان سرک ته لارو او د غلو په همیشني ځای کې یعنی د ونې شاته ودرید. هغه ډیر په انتظار پاتې نشو. دوه راهبان له دوو سپینو او ښکولو آسونو سره په سرک کې ول. دوو نفرو قیمتي کالي اغوستي ول. دوي ډار شوي وو، او دوي کله، کله ځنگل ته کتل.

کوچنی جان د ځنگل منځ څخه راووت او د سرک منځ کې ودرید.

هغه غږ کړ: ماښام پخیر، ورونو، آیا تاسې د مریم کلیسا ته ځئ؟

دوي خپل آسونه ودرول او ځوان راهب ځواب ورکړ: هو، مونږ څو چې راهب وگورو. آیا مونږ کلیسا ته نږدې یو؟ مونږ نه غواړو چې په دې سرک د شپې پاتې شو. خلک وایي چې غله په دې ځنگل کې اوسېږي!

کوچنی جان وویل: زه د راهب نفریم، زه تاسو ته د کلیسا ښه لاره درښودلی شم. ما پسې راشئ!

نو دوو نفرو کوچنی جان د ځنگل تر منځه تعقیب کړ. بعد له څو دقیقو دوي لومړی دود او بیا اور ولید. د رابین نفر هلته ول.

راهبانو چیغه کړه: مونږ چیرته یو؟ دا سړي څوک دي؟ دا کلیسا نده!

رابین وویل: ماښام پخیر، ورونو! مه ډارېږئ، مونږ تاسو ته ضرر نه رسوو. مونږ هیله مند یو چې تاسې مونږ سره د شپې ډوډۍ وخورئ!

دوه راهبان ډیر خپه ول خو دوي نشو کولی چې لار شي. نو دوي له آسونو ښکته شول او د رابین په میز کیناستل. د رابین نفر دوي ته غوښه، شراب او ډوډۍ راوړه. ډوډۍ ډیره ښه وه. خو راهبانو نشوای کولی چې وخوري. دوي ډیر ډار شوي وو.

رابین وپوښتل: وړي نه یاست؟ لطفاً ډیر وخورئ ځکه چې تاسو به ددې ډوډۍ روڼ راکوئ. د کلیسا له لږو سروزو سره، مونږ به د راهب له کلیوالو سره مرسته وکړو. د راهب په ځمکو کې ډیرې غریبې کورنۍ دي.

د سړیو مخونه ډیر سپین وو. دوي ځواب ورکړ: مونږ یوازې غریب راهبان یو، او مونږ پیسې نه لرو. لطفاً مونږ مه وژنئ!

کوچنی جان د راهبانو د آسونو په طرف لارو او د دوي کڅوړې یې ولیدې. بیا هغه رابین هوډ ته غږ کړ: دوي سم دي، رابینه. دلته هیڅ پیسې نشته د دوي په کڅوړو کې. یو نفر وویل: مونږ تاسو ته وویل، لطفاً – ډیره ناوخته شوې مونږ غواړو چې کلیسا ته ورسېږو. زمونږ مشر راهب مونږ ته په تمه دی.

رابین ځواب ورکړ: صبر وکړې! تاسو ډیر ښه کالي اغوستي تاسو به د ډوډۍ پیسې پرې ورکړې. هغه وباسې! سړي وپوښتل: څه؟ دلته، په ځنګل کې؟ شپه ډیره یخه ده! رابین تکرار کړه: هغه وباسې، یا تاسې له ما غواړی چې له تاسو سره مرسته وکړم؟ هغه خپله توره راوباسله. دوو نفرو ورو، ورو خپل کالي وباسل.

غلو راهبانو ته وکتل او په خندا شول... د دوي کالیو لاندې، هر یوه پنځه د پیسو کڅوړې لرلې. کوچنی جان وویل: هغه ته وگورې، مونږ دلته څه گورو؟ اهو! هلته د دوي په کڅوړو کې سره زر دي! سل پونډه په هره کڅوړه کې.

رابین هوډ وویل: مونږ به دا سره زر واخلو، دا ستاسو ندي ځکه چې تاسې پیسې نه درلودې. شاید چا هغه پیسې هلته کیښودلي وي! اوس لار شې او ښه راهب ته وواي. رابین هوډ زر پونډه پیدا کړل! دوو نفرو خپل کالي بیرته اغوستل.

رابین وویل: نه، نه، تاسو به خپل کالي هم مونږ ته راکوړې – او ستاسو آسونه. تاسو کولی شې زمونږ زاړه کالي واغونډې، او کلیسا ته لار شې.

دوه نفرو مندې کړې او د رابین هوډ نفرو تر ډیره وخته خندل.

کوچنی جان وویل: زه خوښوم چې د راهب مخ سبا ته وگورم! دا ډیرې روڼې دي د هغه په پرتله چې مونږ ورکړې وې. هغه به خوشحاله نه وي.

د لي ريجارډ بيا ځنگل ته راځي

په بله ورځ، بناغلي ريجارډ راوړسيد.

هغه وويل: رابينه، زما بڼه ملگريه، ما ستا پيسې راوړي، او ما سل غشي ستا او ستا نفرو لپاره راوړي. زما بڼځي او د هغې ملگرو جوړ کړي.

رابين ځواب ورکړ: ته يو بڼه سپري پي، مونږ د غشو په اړه ډير خوشحاله يو، خو زه به ستا سره زر وانخلم. رهب هغه پيسې تير کال اخستي وې - او پرون کليسا هغه بېرته ماته راکړې!

هغه بناغلي ريجارډ ته د دوو راهبانو او د دوي کاليو لاندې کڅوړو په اړه وويل.

رابين وويل: اوس، زه به تا او ستا اغلي ته يو څه درکړم. زه به ستا بڼځي ته دا بڼايسته سپين آس ورکړم. او ستا لپاره، زه بڼه کالي لرم!

دوه راهبان په بله ورځ کليسا ته ورسيدل او خپله کيسه پي وکړه. راهب ډير غوسه وو.

هغه وويل: رابين هوډ به اوس خاندې، خو يوه ورځ، ولسوال او زه به هغه ووژنو.

رابین هوډ او د سرورزو غشی

هره ورځ، د ولسوال نفرو نوې کیسې د رابین هوډ په اړه راوړلې. شاهزاده جان هم دا کیسې اوریدلې. هغه ولسوال ته وویل: دا سړی رابین هوډ یوازې پنځوس نفره لري، ته پنځه سوه نفر لري خو هغه نشي نیولی. خلک پر تا خاندی! ته به څه کوي؟

ولسوال وویل: زه بل پلان لرم، زما مشره، زه به د تیر او کمان مسابقه په لار واچوم. گټونکي ته به د سرورزو غشی ورکړو. زه پوهیږم چې رابین هوډ به راځي. ټول وایي چې هغه یو ښه غشی ویشتونکی ده په انګلستان کې. هغه به مسابقه کوي او د سرورزو غشی به اخلي. بیا به زه هغه ونیسم.

رابین او د هغه نفرو د مسابقې په اړه واوریدل. ولسوال سم وو – دوي غوښتل چې لاړ شي. کوچني جان وخنډل: رابینه، ته به په کور کې پاتې شې، مونږ غواړو چې وگټو، او مونږ د ولسوال نفرو څخه ښه یو. خو ته له مونږ ټولو څخه ښه غشی ویشتونکي یې!

ماریان وویل: متوجه اوسه، رابینه، ولسوال خطرناک سړی دی. هغه پوهیږي چې ته به لاړ شې. هغه یوازې غواړي چې تا پیدا کړي او ووژني!

رابین وویل: زه پوهیږم، دا یوه ښه کارنامه ده. زه به مسابقه وگټم، خو ولسوال به ما ونه نیسي... ماریان وویل: بیا نوزه هم راځم، زه به بیا د هلکانو کالي واغوندم، او زما د هلکانو خولی. ولسوال به ما ونه پیژني، او زه به په مسابقه کې لوبه وکړم. شاید زه د سرورزو غشی وگټم، او ته نه!

د مسابقې په ورځ، ډیر خلک راغلي وو. ځینو لوبه کوله او ځینو ورته کتل. د ولسوال سل نفره هم هلته وو. ولسوال خپلو نفرو ته وویل: د دې مسابقې گټونکي به رابین هوډ وي، هغه به راځي چې د سرورزو غشی له ما څخه واخلي – بیا به تاسو هغه ونیسي. خو هغه مه وژنی. شاهزاده جان غواړي چې لومړی له هغه سره وگوري! مسابقه شروع شوه. یو سړی ډیر ښه وو.

ولسوال فکر کاوه: هغه سړی رابین هوډ ده. خلکو ویل چې هغه زیرک ده. خو مونږ به هغه په آسانی ونیسو. هغه غټ سړی کوچنی جان او هغه چاغ سړی کشیش ټک ده. مونږ به دوي هم ونیسو. خو هغه هلک څوک ده؟ هغه له تیر او کمان سره ډیر ښه ده.

مسابقه ختمه شوه او رابین گټونکی وو. هغه ولسوال ته ورغی او موسکا یې وکړه.

هغه وویل: زه فکر کوم چې، غشی زما دی، ولسوال موسکا وکړه او غشی یې هغه ته ورکړ. بیا رابین مخ واړوه.

ولسوال خپلو نفرو ته چیغه کړه: هغه اوس ونیسی!

خو د رابین شل نفرو خپلې خولې لرې کړې او د رابین شاته ودریدل. یوه غټه جگړه شروع شوه. د رابین نفرو او د ولسوال جگړه تر ډیره روانه وه. ماریان هم په دې وخت کې جگړه کوله، او هغې ښه جگړه وکړه. د ولسوال ډیر نفر په هغه ورځ مړه شول. ولسوال ډیر په غوسه وو.

هغه چیغه کړه: د شهزاده جان نفر چیرته دي؟ دوي ناوخته کړه، او رابین هوډ یې گټي!

بیا شهزاده جان د پنځوسو آس سپرو سره راوړسید.

رابین خپلو نفرو ته وویل: دوي ډیر دي، او دوي په آس سپاره دي. بیرته ځنګل ته لاړ شی! ماریان، راشه!

بیا ویل سکارلیټ غبر کړ: رابینه! دوي کوچنی جان ټپي کړی!

کوچني جان وویل: زما لپاره صبر مه کوئ، زما پښه ده. زه نشم تللی. لاړ شی! لاړ شی!

رابین وویل: هیڅکله!

د ویل او ماریان په مرسته، هغه کوچنی جان په شا کړ او د ځنګل سرک په طرف یې منډه کړه. ناڅاپه یو سړی په سپین آس بانډې د دوي مخې ته راووت. هغه د لي ریچارد وو.

زرشه، رابینه، کوچنی جان په آس کینوه او ما پسې راشی. ولسوال او د هغه نفر به تاسو زما په کور کې پیدا نکړي! نو ښاغلي ریچارد له خپلو ملګرو رابین، ماریان، کوچني جان او ویل سکارلیټ سره مرسته وکړه. دوي په هغه شپه د ښاغلي ریچارد په کور کې پاتې شول. رابین ښاغلي ریچارد او د هغه ښځې ته د مسابقي او د ځنګل نورو کارنامو په اړه وویل.

د ښاغلي ریچارد ښځې ماریان ته وویل: تا ډیرې کارنامې درلودې، زما اغلې، خو ته ډیر خطرناک ژوند کوې. ته نشې کولی کور ته لاړه شې او خپل پلار وګورې. دا کارنامې به ځنګه ختمې شي؟ کله به ته ځنګل خوشی کړې؟

ماریان ځواب ورکړ: یو ورځ، ریچارد پاچا¹ به کورته راځي، بیا به ژوند د غریبانو لپاره ښه وي او زه او رابین به کور ته لاړ شو.

¹ King Richard

لوړ کشیش

خلکو له ریچارد پاچا سره مینه درلوده ځکه چې هغه یو شجاع سړی او ښه پاچا وو. خو د هغه ورور، شهزاده جان، یوازې غوښتل چې پاچا او امیر اوسي. خلکو له هغه نفرت درلود.

کله چې ریچارد پاچا په انګلستان کې وو، شهزاده او نور د نورمان مهم مشران مجبور وو چې د هغه اطاعت وکړي. دوي نشو کولی چې له ضعیفو خلکو څخه پیسې او ځمکې واخلي. خو ریچارد په بیت المقدس¹ کې د ډیرو کلونو لپاره جګړه وکړه. کله چې پاچا لرې وو، شهزاده جان او د هغه ملګري حریص او نا مهربانه وو.

بیا، یوه ورځ، شهزاده جان د ناتینګام څخه یو لیک تر لاسه کړ.

ولسوال لیکلي وو: زما ښاغلي شهزاده، خلک وایي چې ستا ورور ریچارد دلته په شمال کې ده. دوي وایي چې ښار په ښار ګرځي او زما په اړه پوښتنې کوي – او ستا په اړه. مونږ باید ډیر پام وکړو...

نو شهزاده فکر وکړ: ریچارد بیا په انګلستان کې دی. ولې هغه نده مړ شوی؟ او ولې هغه دلته لندن ته نده راغلی؟ هغه زما په اړه څه کیسې اوري؟ زه فکر کوم چې باید ناتینګام ته لاړ شم او خپل ولسوال ملګری وګورم. شاید هغه ماته ووايي.

نو شهزاده شمال لورې سرک باندې د ولسوال کور طرف ته روان شو. سل قوي نفر له هغه سره لاړل. دوي په سرک باندې د شپږو ځنګل طرف روان شول، او هلته دوي له راهب سره ولیدل. سړی ډیر لوړ او قوي وو او هغه لویه خولی په سر کې وه.

شهزاده وویل: ښه، کشیشه، ته یو شجاع سړی یې. آیا له تا سره څوک نشته؟ آیا ته نه ډاریرې؟ آیا ته نه پوهیرې چې غل رابین هوډ، د شپږو په ځنګل کې اوسیري؟

کشیش وویل: خلک وایي چې رابین هوډ غریبانو ته ضرر نه رسوي.

شهزاده په غوسه ځواب ورکړ: خلک احمقانه شیان وایي، دوي وایي چې زما ورور ریچارد په انګلستان کې دی. خو زه وایم چې هغه مړ شوی! نو زه به پاچا شم. اوس زما له مخې لرې شه!

لوړ سړی د آسونو له مخې لرې شو. هغه شهزاده جان او د هغه نفرو ته د څو دقیقو لپاره وکتل. بیا هغه سرک پرېښود او په بېرته ځنګل ته ننوت. لوړ سړی د ډیر وخت لپاره مزل وکړ. مابښام راغې. بیا هغه پورته په ونو کې یو څه واوریدل: مابښام پخیر، وروره. ولې ته په ځنګل کې روان یې؟ آیا هیڅوک له تا سره نشته؟ آیا ته نه ډاریرې؟

لوړ سړی وخنډل:

یو بل چا هم له ما څخه دا پوښتنه وکړه. زه نه ډاریرم. زه په رابین هوډ پسې ګرځم.

ویل سکارلیټ له ونې څخه را توپ کړ.

هغه وویل: بیا نو زه به تا هغه ته ورولم.

¹ Jerusalem

کله چې دوي د ځنګل منځ ته ورسیدل، د رابین نفر هلته وو. هلته په مینه باندې ښه خوراګونه ول. ویل غږ کړ: رابین! دا ښه کشیش غواړي چې له تا سره وګوري.

رابین وویل: مونږ هم غواړو چې له هغه سره وګورو، مونږ به له امیرانو سره ډوډۍ وخورو، خو له دوي څخه د ډوډۍ روپۍ اخلو. غریب خلک مونږ ته خپلې کیسې وایي. ستا کیسه څه ده، ملګریه؟ ولې ته غواړې له ما سره وګوري؟

کشیش وویل: دا زما کیسه ده، ما له پاچا ریچارډ سره انگلستان پرېښود. اوس پاچا بیا په انگلستان کې دی، او زه هم راغلی يم. هر چیرته خلک ماته د رابین هوډ په اړه کیسې وایي، نو ما وغوښتل چې له هغه سره وګورم.

ماریان وویل: اوه، رابینه، دا په زړه پورې ده، پاچا دلته په انگلستان کې ده! راځې چې لاړ شو او هغه پیدا کړو. مونږ کولی شو چې هغه ته د ولسوال او شهزاده جان په اړه هر څه ووايو...

رابین وویل: زه د پاچا په پرتله بل د هیچا سره دومره مینه نه لرم، خو هغه به څه فکر وکړي؟ د هغه ورور حریص انسان دې. زه هغه ته دا ویلی شم. خو شهزاده جان به وایي چې زه غل يم. زه فکر کوم، چې د اوس لپاره، به زه خاموش پاتې شم.

لور کشیش ودرید.

هغه وویل: رابینه، ته غلط یې، بیا هغه په زوره وویل: ماته ووايه! ماته ووايه!

ناڅاپه پنځوس قوي نفر له تیارې شپې څخه راووتل او د هغه شاته ودریدل.

رابین وویل: دا څه دي؟ آیا ته د شهزاده جان نفر یې؟ آیا شهزاده جان او د هغه نفر دلته دي؟ آیا دوي په ریښتیا هم ډیر قوي دي؟

شاید زما ورور یو شجاع سړی نه وي. خو زه ریچارډ يم، ستاسو پاچا، او ما غوښتل چې مشهور رابین هوډ وویم. ما ستا په اړه ښې کیسې اوریدلي، رابینه. او نورو زما د ورور په اړه بدې کیسې وویلي. زه پوهیږم چې جان ستا ځمکې ولسوال ته ورکړي. خو له نن څخه وروسته، ته به د لوکسلي رابین شپې، او د پاچا ملګری.

آخري کارنامه

هغه د شپږوډ ځنگل له پینې وروسته، ریچارد پاچا بیا لندن ته لاړو. رابین او د هغه نفرو ځنگل پرېښود. ویل سکارلیټ د پاچا سره لندن ته لاړو، خو کوچنی جان د رابین او ماریان سره په لوکسلي کې پاتې شو.

یوه ورځ، دوه کاله وروسته، رابین خپل پخوانی ملگری ولید، کشیش ټک. دوي د ډیر وخت لپاره د خپلو کارنامو په اړه خبرې وکړې.

کشیش وویل: اوس زه ډیر ښه خوراک کوم، رابینه، زه ډیر چاغ شوی يم او جنګ نشم کولی. خلک وایي چې ریچارد پاچا مریض ده. زه هیله لرم چې هغه د ډیر وخت لپاره ژوند وکړي. زه نه غواړم چې بیا په ځنگل کې په سخت تخت باندې خوب وکړم!

د کور په لاره، رابین ورو تلو او د کشیش ټک په خبرو یې فکر کاوه. بیا هغه په سرک باندې د آسونو د پښو غږ واورید، او پورته یې وکتل. هغه ولسوال او د هغه نفرو وو.

ولسوال غږ کړ: رابین فیتزوته، زه د پاچا څخه لیک لرم. هغه وویل چې ته به له ما سره ځي!

رابین پوښتنه وکړه: د ریچارد پاچا څخه؟ ولې پاچا ته راولیرلې؟ هغه پوهیري چې زه او ته سره جوړ نه یو!

ولسوال نږدې راغی، خو ډیر نږدې نه. هغه له رابین څخه ډاریده.

هغه ځواب ورکړ: ریچارد پاچا نه، ریچارد مړ شو! زه د جان پاچا په اړه غږیږم. هغه ونیسې، نفرو!

رابین خپله توره راوباسله او جگړه یې شروع کړه. او همزمان هغه ورو د ځنگل په طرف روان شو. هلته ډیر نفر ول – هغه نشو کولی چې وکتې. د هغه ښي لاس تپي شو، او ډیر بد خووک شو.

کله چې هغه ځنگل ته ورسید، هغه منډه کړه. هغه کولی شو په ځنگل کې خپله لار ډیره ښه پیدا کړي، او د ولسوال نفرو څخه ورک شو.

رابین د ځنگل له لارې د مریم کلیسا ته لاړو. د کلیسا مخې ته، هغه ځمکې ته وغورځید. هلته، د راهب نفرو هغه پیدا کړ.

راهب وویل: دا رابین هوډ دې! زه به هغه ووژنم، خو دا کلیسا ده. هغه یوې خوابگاه ته بوځي. ته، سرپه، ولسوال ته ورشه. هغه ته ووايه چې رابین هوډ په کلیسا کې ده.

رابین وینښ شو. هلته په کوټه کې هیڅوک نه ول. هغه ډیر ضعیف شوی وو او له تخت څخه نشو تللی. بیا هغه د ملګري غږ واورید.

کوچني جان وویل: رابینه! زه راځم، ته چیرته یې؟

رابین په کمزوری وویل: دلته! زه دلته یم!

کوچني جان دروازه ماته کړه.

رابین ډیرې ورو خبرې کولې.

کوچني جان، له ما سره په اخري ځل مرسته وکړه. ما ورسې ته ورسوه. بڼه اوس خپل کمان ماته راکړه.

کوچني جان له رابین سره مرسته وکړه چې غشی په کمان کې کیږدي. دوي کش کړ. غشی په ډیره فاصله لاړو، د ځنګل منځ ته.

رابین وویل: ما هغه ځای ته بوځه او هلته ما په ځمکه پریرده.

هلته یو ځای ده په ځنګل کې کلیسا ته نږدې. هلته تاسو کولی شې دا جملې پیدا کړې:

د دې تیري لاندې رابین هوډ دی.

رابین او د هغه ملګري په یاد ولرې –

بل شجاع نفر به بیا رانشي.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**